

Desemmascant l'Estat Islàmic

Alumne: Pere Silvente i Quintín
Professor: Xavier Fenosa
Institut: IES Mediterrània

Índex

1. Introducció.....	1
1.1 Elecció del treball.....	1
1.2 Hipòtesi i pla de treball.....	2
2. Context històric.....	3
2.1 La caiguda de l'imperi Otomà.....	3
2.2 La Gran Aràbia i l'Acord de Sykes-Picot.....	5
2.3 Caiguda dels Estats titella (“puppet”) i aparició de governs àrabs.....	6
2.4 Orígens de l'integrisme islàmic.....	7
2.5 La primavera àrab.....	8
3. Origen de l'Estat Islàmic.....	10
3.1 Els inicis: Al Zarqawi.....	10
3.2 Els primers anys de l'Estat Islàmic. (2006- 2011).....	12
3.3 L'Estat Islàmic fins ara (2012 - 2016).....	13
4. Estructura Interna de l'Estat Islàmic.....	14
4.1 Ideologia.....	14
4.2 Polítiques.....	15
4.3 Economia.....	15
5. Propagació de l'Estat Islàmic.....	16
5.1 Propaganda.....	16

6. Expansió de l'Estat Islàmic.....	18
7. Geopolítica.....	23
7.1 OTAN.....	23
7.2 Monarquies àrabs.....	28
7.3 Turquia.....	28
7.4 Rússia/ Xina/ Iran.....	30
8. Part pràctica: recull de premsa.....	32
8.1 Rússia Today Español.....	32
8.2 El País.....	35
8.3 La Vanguardia.....	36
9. Conclusions.....	38
10. Bibliografia.....	40
10.1 Webgrafia.....	40
10.2 Revistes.....	41

1. Introducció

1.1 Elecció del treball

La tria d'aquest treball ha respost a l'interès d'analitzar les causes de la guerra de Síria i entendre la problemàtica dels conflictes en la zona d'Orient Mitjà.

Des de fa un cert temps, he estat seguint les notícies de temes diversos i de diferents parts del món, gràcies això he conegut molta gent que compartia les mateixes aficions que jo. Conèixer gent d'arreu del món m'ha ajudat a comprendre l'estat de molts conflictes, ja que des de lluny arribaven notícies distorsionades i manipulades. Jo em preguntava "Per què hauran manipulat la informació? Potser tenen interessos amagats..."

Sempre contrastant informació i amb visió crítica, he arribat a conclusions per tant, per què no fer-ho amb aquest nou conflicte?

A l'hora d'escollir el tema del Treball de Recerca va ser una mica costós ja que hi han molts temes que m'agradaria tractar. Finalment, vaig decantar-me pe la geopolítica a l'Orient Mitjà i concretant més, amb l'aparició de l'Estat Islàmic. És un tema actual del qual contínuament ens arriba informació. A més, és un tema amb moltes llacunes que em desperta curiositat i moltes preguntes: Com ha pogut succeir? Per què hi participen països fora de la zona? Pot donar lloc a un conflicte a gran escala? Quins interessos hi han en les diferents faccions?

Sobre totes aquestes preguntes i algunes més intentaré trobar una resposta exhaustiva i contrastada de manera objectiva, però dins dels límits de la subjectivitat.

També m'ha ajudat a escollir aquest tema diferents persones les quals coneixen del tema i sempre tindrè la seva font tant primària com secundària d'informació addicional.

Un dels últims motius d'haver escollit aquest tema ha estat simplement perquè té relació amb la història i el periodisme, uns dels temes que m'agraden més i poden ser les meves vies per un futur proper en acabar el batxillerat.

Finalment, també potser per la meua visió crítica: i és que estic molest per la poca informació clara que ens arriba aquí sobre Síria i l'Estat islàmic i crec que és el moment d'intentar dir les coses clares i tal com són.

Espero contestar les preguntes que componen el tema, així com nodrir-me de les experiències que adquireixi del context del treball.

Un aclariment: durant el treball veureu diverses vegades que anomeno «Estat Islàmic», «DAESH» («aquell que crea discòrdia», de forma pejorativa) i les sigles en anglès, «ISIS», «Islamic State of Irak and Syria». Certs sectors de l'islam es senten ofesos quan se l'anomena Estat Islàmic o ISIS ja que argumenten que aquest contingent no forma part de l'ideal musulmà. Segons la filòloga de la Universitat de Barcelona, Dolors Bramon, l'islam no predica el que ells fan, «no poden anar de la mà l'islam amb el degollament»¹. És per això que demano disculpes per endavant, i la meua voluntat es escurçar i alhora crec que és clarificador ja que és usat arreu de les xarxes de comunicació. Quan utilitzo també el terme «Gihadisme» que significa simplement «l'esforç per arribar a Déu», i, per tant, no ha d'involucrar la violència, no és el significat que jo utilitzo aquí per simplificar. El significat que jo faig servir, que és el més habitual a Occident, és que el gihadisme és un corrent de l'islam que és fanàtic i violent.

1.2 Hipòtesi i pla de treball

Hipòtesi

L'Estat Islàmic és un instrument per enriquir certes elits financeres, i això és el que el manté viu.

Pla de treball

El treball de recerca està distribuït de la següent manera:

En la primera etapa que finalitza el següent dia 28, ha d'estar assolit l'Índex, la hipòtesi, el propi pla de treball, iniciar el desenvolupament del treball de recerca i planificar la part pràctica. En la segona part, la més extensa, s'ha d'assolir la major o la completa atribució del treball, el tram de l'estiu haurà d'assumir la finalització de la part teòrica, la continuació de la part pràctica i presentació del treball exposat. Finalment, en l'última etapa, s'haurà de revisar i rectificar errors, acabar l'exposició del treball i polir el treball amb una bona presentació d'entrega.

---

1 Bramon, Dolors. L'estat Islàmic no són Gihadistes, són terroristes, assassins. (Ara.cat. 21 de setembre de 2014).

2. Context històric

Per entendre tot el que està succeint i sobretot, per comprendre i poder fer el treball, és primordial repassar la història fent així un mapa el qual ens donin les peces adequades per saber l'origen de l'estat Islàmic, el seu pensament, ambicions i més qüestions. Sabent això, ja podríem entendre millor aquesta part de la Història tan convulsa com desenfrenada dels últims 150 anys de l'Edat Contemporània.

2.1 La caiguda de l'imperi Otomà.

La caiguda de l'Imperi Turc és l'origen de les dècades següents d'inestabilitat d'Orient Mitjà. L'Imperi Otomà va caure tal i com ell mateix va néixer:

Va sorgir l'any 1299, quan Osman I ² Va independitzar-se del gran imperi Seljúcida³.

L'època d'or de l'Imperi otomà va ser el segle XVI on van arribar a la seva màxima expansió territorial amb una gran estabilitat desafiant i sent temut per tot Occident. Maquiavel ⁴, a la seva obra *El Príncep*, definia a la perfecció la governabilitat del seu imperi en detriment d'altres països, referint-se al soldà més reconegut dels Otomans, Mehmet II qui va conquerir la ciutat de Constantinoble en mans de l'Imperi Bizantí l'any 1453, que a més va mantenir als seus súbdits supeditats i sense accions rebels durant tot el seu mandat.

És a partir del segle XVIII quan l'Imperi Otomà va cap a la caiguda perdent concessions. És durant els últims 100 anys quan comencen a sorgir nacionalismes que acabaran, per exemple, amb la independència de Grècia el 1821.

Els últims anys seran reconeguts per grans fets que provocaran la caiguda d'aquests imperi:

1) L'**imperialisme** i el **monopoli econòmic** que va tenir Gran Bretanya i França sobre l'imperi Otomà, que va anant perdent sobirania mentre la seva economia va anar decreixent, creant gran dificultats als seus conciutadans.

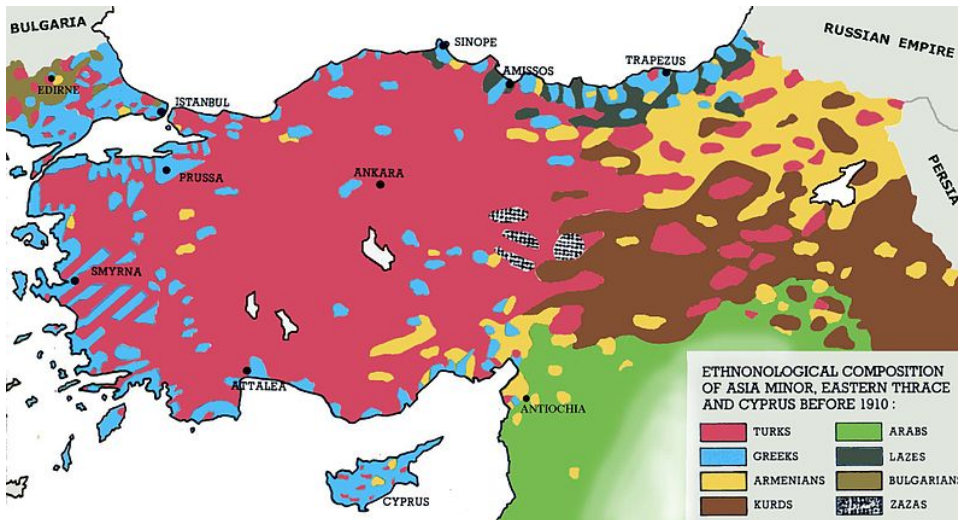
---

2 Primer Soldà de la dinastia que governarà l'imperi Otomà durant 5 segles següent.

3 Soldanat d'ètnia Turca que s'establí a l'Anatolia, bona part d'Àrabia i d'Iran entre els s. XI-XII.

4 Escriptor, estadista i filòsof polític, que donà lloc a la política moderna durant el renaixement a Itàlia.

2) El **nacionalisme**, altra raó per les quals les nacions que pertanyien a l'Imperi Otomà van començar a reclamar sobirania. L'imperi Otomà va actuar contundentment contra aquestes nacions donant lloc a la marginació, la repressió i el menyspreu. Uns exemples clars, són els genocidis grec, assiri i el més destacat, l'armeni.

3) Les **guerres** van ser un altre punt d'inflexió. L'Imperi va patir els efectes de les Guerres Balcàniques (1912, 1912-1913), seguides de la greu derrota de la Primera Guerra Mundial (1914-1918). Aquestes derrotes s'expliquen per la baixa moral de les tropes, l'eliminació del cos dels geníssers, una tecnologia militar endarrerida, i el desacord i el conflicte entre les diversos grups enfrontats dins de l'estament militar.

4) L'**occidentalització** contra la reacció, va fer que sorgissin moviments nous i nous líders que discrepessin i volguessin l'occidentalització de l'Imperi otomà com el joves turcs. Aquest fet va culminar amb grans sangries per ambdues parts.

Com a conseqüència, després dels acords i tractats de pau que van posar fi a la Primera Guerra Mundial, l'imperi Turc va ser desmembrat i diverses de les nacions que el constituïen es van independitzar. L'Imperi va quedar reduït a una part d'Anatòlia i a la zona de la Tràcia i els Estrets, amb la capital, Istanbul. Allà és un es produeix l'ascens al poder del govern d'Atatürk⁵, home renovador que començarà un procés d'Occidentalització de Turquia que va acabar amb la monarquia.

5 Estadista i militar que fou el primer president de la República de Turquia.

2.2 La Gran Aràbia i l'Acord de Sykes-Picot

Una de les estratègies principals per aconseguir la derrota l'Imperi Otomà durant la primera guerra mundial va ser crear la desunió interna i incendiar el seu propi país per impedir-les fer la guerra de manera efectiva als Aliats. Tant és així, que el propi Imperi Otomà amb prou feines va incidir en la guerra a causa de les grans revoltes nacionalistes i progressistes que va tenir en l'interior de l'extens territori amb l'ajut financer de l'Imperi Britànic i la República francesa.

Només esclatar el conflicte, l'imperi Turc va voler eliminar les autonomies àrabs d'influència europea com Síria o Egipte. A més, un fet destacable és que el "*casus-belli*" declarat pels Turcs va ser la "Gihad". Una guerra santa. Com a conseqüència, el govern turc va començar a perseguir les minories religioses com vàrem comentar en l'apartat anterior.

Entenent el panorama, els europeus van donar suport a diverses minories i van promèter als àrabs (que són el poble sotmès amb més població dins l'Imperi Otomà) un estat àrab independent. També van fer promeses similars a altres minories com els jueus, els assiris, els kurds, els armenis, els grecs...

Però a la fi de la guerra, amb la signatura del tractat de Sykes-Picot, es va produir la gran traïció europea cap als àrabs. El pacte consistia en la partició dels territoris àrabs entre França i Gran Bretanya (després Rússia agafaria la seva part d'influència al Caucas i part de Turquia, que aquesta última perdria). França es quedava amb Síria i el Líban i Gran Bretanya, Palestina, Jordània i Iraq. En especial, Jordània i Iraq com a "titella reial".

Això va fer enfadar bona part del poble àrab i va provocar l'aparició de moviments polítics d'alliberació nacional i de reacció en contra de l'occidentalització. Podríem dir que és el primer moment on el món àrab veu a Occident com una amenaça per a la seva integritat. Aquesta percepció perdurarà molts anys, i serà l'inici dels atacs considerats terroristes d'integristes musulmans contra l'ocupació Britànico-Francesa.

2.3 Caiguda dels Estats titella (“puppet”) i aparició de governs àrabs.

A la fi de la Segona Guerra Mundial, tot i que les potències aliades havien vençut la guerra, estaven bona part arruinades. A Gran Bretanya i França, respectivament, les eleccions següents, van aconseguir la victòria els laboristes amb Clement Attlee⁶ al capdavant a Gran Bretanya i, per part de França, els socialistes amb Vicent Auriol⁷. Tots dos països van fer grans reformes econòmiques com grans nacionalitzacions, la creació de l'estat del benestar i la descolonització. Cal remarcar que van iniciar el procés de la descolonització i l'aparició d'estats independents a les antigues colònies. Les colònies a l'Orient mitjà van durar més temps perquè eren rendibles i no tenien tanta corrupció ni inestabilitat, tret de Palestina on no es van solucionar mai les desavinences, cosa que encara continua avui dia.

El conflicte no es va fer visible fins a la crisi de Suez. Recordem que Egipte era un país independent, tot i que, arran del pacte Anglo-Egipci de 1936, on Egipte demanava suport militar a Gran Bretanya per por a Itàlia i a més permetia les tropes Britàniques del canal de Suez. Aquest pacte no va agradar al partit socialista àrab, que el 1956 amb el General Nasser com a líder, va emprendre la nacionalització del canal de Suez. També a Síria, Jordània, Líban van sorgir governs ba'ahistes que van establir grans lligams entre ells i amb un enemic comú, Israel. És el 1958, el moment on els militars d'Egipte i Síria demanen a Nasser la unificació dels dos països formant la República Unificada Àrab amb Nasser com a President. Va caure tres anys després a causa d'un cop d'estat militar per partidaris d'una república únicament siriana. Va ser un moment que va despertar l'ànima nacionalista àrab arreu d'Orient que perllonga avui dia. També van sorgir altres governs anticolonialistes arreu del món musulmà, el partit comunista d'Iraq el 1958 amb el president Qasim, els Assads a Síria, Gadaffi a Líbia, Bourguiba a Tunis, Boumedienne a Algèria i altres. Com a curiositat, tots aquests dirigents eren laics, en un país on gairebé no hi havien ateu i era una societat fortament lligada a la religió i als costums. Moltes vegades van xocar en revoltes populars, tot i que la gran majoria de la població aprovava les resolucions i polítiques de caire socialista.

---

6 Primer ministre britànic del partit dels laboristes durant el 1945 fins al 1951.

7 President francès del partit de la secció francesa de la internacional obrera durant el 1947 fins al 1954.

2.4 Orígens de l'integrisme islàmic.

Per comprendre què és l'integrisme Islàmic, què propugna i com volen portar la vida política i religiosa, hem de conèixer dues grans branques destacades.

- **Islamisme:** És un moviment polític del segle XX que apareix amb força als anys 70 amb les crisis de les repúbliques socialistes i comunistes del món musulmà. Volen «democratitzar» el món islàmic i descentralitzar la religió del món polític, tot i que volen crear una societat plenament islàmica amb els principis de l'Islam fora d'interpretacions. Aquí podem dividir en dos subgrups, els “moderats” que serien els que no volen implantar d'una forma violenta el Califat i volen la unificació de l'Islam. Un exemple seria els “Germans Musulmans”. Per altra banda, els extremistes que on si és necessari duen la violència al camp institucional, aquí podríem incloure a Hezbollah o Hassa. Aquest moviment va enfrontar-se amb el bloc socialista laic, que en molts països, entre ells el Sudan, Pakistan o Iran van passar a l'integrisme islàmic.

Actualment l'estat Islàmic està combatent contra aquest moviment polític.

A Síria contra faccions islamistes com la FSA (brigades de Farouq, Hamza Ali)

Esquerra: Tropes d'Hezbollah en una marxa militar al Sud del Líban.

Dreta: El líder dels “Germans musulmans” Mohamed Mursi.

- **Fonamentalisme:** És un moviment polític-religiós que va néixer al segle XX que extreu una interpretació de l'Al-Corà, moltes vegades amb l'objectiu de retornar a moments de l'apogeu del món musulmà amb Mahoma, acabar amb l'occidentalització i "l'amenaça occidental" que no respecta el poble musulmà. No és gens tolerant, dictatorial i reaccionari. A més, creuen que acabant amb "Occident", l'Islam podrà ser lliure completament.

Sorgeix quan neix el grup "Al-Qaeda" a Afganistan al 1978 derrocant el govern soviètic i expulsant a l'URSS.

Uns exemples d'aquest posicionament són: Al-Qaeda, Al-Nusra, Estat Islàmic i Boko Haram. Tots aquests grups són declarats grups terroristes per "Occident".

2.5 La primavera àrab

En la història recent ha aparegut una altra onada anti-governamental que ha mobilitzat milers de conciutadans del món musulmà i àrab en contra dels seus dominants que directament o indirectament⁸ van propiciar inestabilitat en els seus propis països, així provocant l'aparició de grups terroristes de l'islamisme radical.

Les raons per a l'aparició de la primavera àrab provenen d'una manca de llibertats i de repressió en molts països del Nord d'Àfrica i d'Orient. Molts d'aquells països patien fortament la crisi global econòmica i recessiva que afectava directament als sectors més urbans i orfes de gran ajuda. També la joventut, veu Occident com un referent per tal d'aconseguir les mateixes llibertats i oportunitats.

Les revoltes apareixen el 2011 quan un jove tunisià es prem foc a ell mateix com a senyal de protesta per les polítiques que duia el dictador Ben' Ali⁹. Arran d'aquest fet, milers de persones del país es van aixecar. Finalment, el van enderrocar i van formar una democràcia.

---

8 Esmento "directament o indirectament" perquè en alguns països aquests grups islàmics radicals se'ls ha inclòs dins de la Primavera Àrab, cosa que no té res a veure amb els ideals dels promotors d'aquesta amb l'islamisme radical terrorista. Un exemple clar és Líbia on no hi va haver un moviment de Primavera Àrab sinó que va ser grups armats amb finançament extern per derrocar el govern Libi.

9 President tunisià que fugí a Aràbia Saudita arran les pressions i revoltes dels ciutadans. Morí el 2015.

En els casos de Síria o Iraq, també van sorgir moviments populars en contra dels governs respectius. En aquests llocs, la primavera àrab no va mostrar cap diferència vers la resta dels països on va haver-hi revoltes.

Però en ambdós països van donar lloc a una inestabilitat que aprofitarien altres grups per aixecar-se al poder. A Síria, el govern d'Assad, va voler reprimir les manifestacions d'una forma molt dèspota i ferotge, causant centenars de morts i la persecució d'opositors al règim. Això va propiciar més revoltes que van acabar amb la lluita armada per part dels opositors en una guerra civil. No només aquestes accions van despertar un odi cap al governador, també va fer despertar idees més extremistes i el sorgiment de fonamentalistes que van agafar molta força i vitalitat com veiem avui dia. Un exemple clar, és l'aparició del grup terrorista Al-Nusra, que és un dels majors exèrcits opositors de la zona. A més, va facilitar l'entrada de l'Estat Islàmic, provinent d'Iraq. També els Kurds amb la repressió d'identitat que patien, van aprofitar la inestabilitat per autogovernar-se ells mateixos.

Mentrestant a Iraq, també van haver-hi manifestacions anti-governamentals. El país, altament corrupte, incapaç d'autogovernar-se i descontrolat en certes zones, les revoltes van ser devastadores pel govern que van provocar dimissions i incertesa que aprofità l'Estat Islàmic i els Kurds. Cal destacar que, amb l'aparició de l'Estat Islàmic, gran part de l'exèrcit iraquetà va unir-se a les seves files ja que durant molts mesos no cobraven, patien falta d'unitat, destitucions, baixa moral i sobretot, amb les primeres derrotes van fer culminar el desastre de l'exèrcit iraquetà, també diré que, amb l'aparició de l'Estat Islàmic, les revoltes van disminuir per por a aglomeracions de ciutadans que propiciessin un atemptat. Així mateix va haver-hi més unitat nacional.

El que podem veure és que en els dos països va ser un factor rellevant o explosiu el fet de les revoltes de la primavera àrab a favor de l'Estat Islàmic

3. Origen de l'Estat Islàmic

És freqüent escoltar que l'Estat Islàmic es va escindir d'Al-Qaeda i per tant, és conseqüent pensar que va dividir-se a partir de la intervenció dels Estats Units d'Amèrica a Iraq. De fet, no hem de pensar que l'Estat Islàmic neix per lluitar en contra de la intervenció *yankee*, més aviat lluita amb la idea de la "purificació" de l'Islam, convertint-se en una única directriu i la unificació d'aquest mateix amb la idea del panislamisme.

3.1 Els inicis: Al Zarqai.

Per saber i entendre l'origen d'aquest grup terrorista, ens hem de remuntar a la dècada dels anys 80. En aquells moments, el que coneixem com l'Estat Islàmic, s'anomenava Al Zarqai. El nom "Al Zarqai" prové del poble on va néixer el seu creador Abu Musad Al Zarqai, el seu nom real era Ahmed Fadel al Jalaylah.

Des de ben petit, Abu Musad, va tenir problemes. Quan era adolescent va consumir drogues i va ser empresonat per delictes sexuals.

La seva mare commocionada, va enviar el seu fill a estudiar cursos de teologia a la Mesquita Al Husayn Ben Alí de la ciutat d'Amman.

D'aquí la paradoxa que va provocar la mare que desitjant fer el bé va fer sorgir l'antítesi.

Abu Musad va adquirir força coneixements, dels quals li va quedar marcat el salafisme i no pas la pietat.

Uns anys després, a la guerra d'Afganistan, Abu Musad va ésser partícep contra els russos, tot i que va arribar quan aquests ja tornaven al seu país. No obstant això, va romandre a Afganistan fins el 1992. Va conèixer Bin Laden i va fer contactes amb altres líders mujahidins.

Quan va tornar a Jordània, va unir-se a un grup salafista fet per un conegut seu, Abu Muhammad Al-Maqdisi, anomenat Bayt al-Iman (la casa de l'imam).

El 1994 va ser empresonat amb una pena de 15 anys de presó per possessió d'armes explosives. Tot i això, el 1999 va ésser alliberat quan va morir el rei Hussein i el nou rei, Abdalà II, va alliberar més de 3.000 presoners, dels quals ell va ser un.

Aquest mateix any, intentà un atemptat a un hotel.

Va aconseguir contactar de nou amb Bin Laden el qual va donar 200.000 dòlars per formar un camp d'entrenament gihadista anomenat Jund al-Sham (Soldats del Llevant). Les relacions entre Bin Laden i Al Zarquai no van ésser del tot bones perquè discrepaven en algunes idees.

Durant aquests anys va anar informant-se sobre el conflicte religiós de les croades-gihad de l'Edat Mitjana, reflectint-se amb Nur al-Din Zengi un dels grans dirigents de la gihad que va vèncer Ricard Cor de Lleó.

Amb la caiguda de l'Emirat Islàmic afganès, Al Zarquai va reunir-se amb un ex-ministre d'Afganistan a l'Iran. Allà van organitzar un grup armat al nord d'Iraq anomenat Ansar al-Islam (Ajudants de l'Islam). Van fer bastants atemptats sobretot contra el règim Ba'ahista de Saddam Hussein i contra la Unió Patriòtica Kurda (UPK).

Durant dos anys va augmentar la influència per la zona i penetrà també a Síria. Fins i tot, va organitzar un atemptat contra el màxim representant dels nord-americans, Laurence Foley¹⁰ a Jordània, el qual va ésser assassinat.

L'objectiu d'Al Zarquai era obtenir la mateixa notorietat que Bin Laden, però a l'Iraq, on fins i tot, va acabar creant una milícia que va dir-se "Al-Qaeda d'Iraq".

Tot i això, ell pretenia fer un gran atemptat al seu propi país d'origen. Així va ser, va provocar tres atemptats suïcides a tres hotels de la capital on varen morir 60 persones, va ser totalment rebutjat per la societat i va desencadenar la ràbia de les potències occidentals més influents de la zona, Israel i Estats Units. A més, la tribu Al Zarquai va ser repudiada pel conjunt jordà.

La diferència més gran que trobem respecte a l'Al-Qaeda d'Afganistan és que no només volien fer fora als occidentals dels seus països, sinó que fins i tot volien alliberar els territoris

---

¹⁰ Diplomàtic nord-americà amb gran influència en el món àrab, sobretot Jordània. Arran el seu assassinat es va prendre consciència del gihadisme a Occident.

governats per «falsos islàmics» com, per exemple, els de la doctrina Ba'ah, així com la confrontació directa amb els xiïtes i el panislamisme.

A partir d'aquí, Al Zarquai era un dels homes més buscats d'Orient Mitjà. Fins el punt que la seva mort seria recompensada per 10 milions de dòlars.

Qui va aconseguir saber on es trobava Al Zarquai va ser un interrogador de les forces aèries nord-americanes, Tony Camerino. Van detectar la seva casa el 7 de juny de 2006 al nord de la ciutat de Baquba on va ser bombardejat el mateix dia acabant amb la seva mort.

L'etapa d'Al Zarquai havia finalitzat, però el seu llegat encara continua en l'esperit de l'Estat Islàmic sent un referent a seguir.

3.2 Els primers anys de l'Estat Islàmic. (2006- 2011)

En el mateix any, després de la mort del seu líder carismàtic, els líders d'Al-Qaeda a Iraq i d'altres formacions gihadistes, van unir-se en una coalició que es va anomenar "Estat Islàmic d'Iraq".

Aquesta nova coalició, ja amb el nom d'Estat Islàmic, volia reflectir que la lluita que estaven duent a terme no era només per expulsar als Estats Units d'Iraq, també volien desterrar el govern d'Iraq i formar part de la creació del nou govern. El nou líder que va sorgir va ser l'antic membre d'Al-Qaeda, Abu Abdullah al-Rashid al-Baghdad.

El qual va ser capturat pel govern iraquí el 2007 i mort el 2010 per forces americanes.

Quan es va unir aquesta nova coalició gihadista, el govern sunnita que hi havia instaurat a Iraq va establir relacions amb els Estats Units per rebaixar l'amenaça de l'Estat Islàmic.

Van ser uns anys de davallada de l'Estat Islàmic que pràcticament va ser aniquilada pels múltiples enemics, sobretot l'interès dels Estats Units d'acabar amb ells.

Durant aquests mesos van viure a la clandestinitat i no van provocar atemptats.

3.3 L'Estat Islàmic fins ara (2012 - 2016)

El 2012 i principis del 2013 l'Estat Islàmic torna a ressorgir tot i que mai havia deixat d'existir. L'Estat Islàmic va fer un gir amb una nova visió del terrorisme gihadista. Em refereixo a què la seva renovació implicava un gran interès i dominació de les noves tecnologies de comunicació, és a dir, el grup terrorista fa moure milers musulmans a unir-se a la causa com mai cap grup terrorista del mateix calibre ho havia aconseguit i el que impressiona més, la seva capacitat de crear terror a la societat occidental de tal manera que aquests estats estiguessin totalment influenciats en tots els sentits provocant grans polèmiques a nivells gegants (crisi dels refugiats, ascens dels neonazis, el dilema llibertat-seguretat, valors de la UE...)

Ara bé, no ens cal avançar tant. A principis de 2013, sorgeix un líder iraquità a les files de l'Estat Islàmic proclamat com a califa, Abu-Bakr al-Baghdadi. Aquest home, com molts altres caps visibles del nou califat, va participar en la insurrecció de Saddam Hussein¹¹ el 2003. Tot i passar desapercebut durant tots aquest anys, no va ser fins quan va ser proclamat califa que Occident va saber de la seva existència. Va ser qui va conduir aquesta renovació de ser un grup terrorista "tradicional" a aquest nou estil. A més, va organitzar grans atemptats a grans ciutats com Bagdad, Alep... Segons la revista *Forbes*, aquest califa era el 54è home més poderós del món. Aquest home també va lluitar amb altres grups terroristes com Al-Nusra (Al-Qaeda a Síria) per aconseguir l'hegemonia de les rutes petrolieres de la zona. (tema del qual es parlarà més endavant sobre l'economia del califat)

Mor finalment l'abril de l'any passat per les ferides greus d'un bombardeig nord-americà aprop de la frontera de Síria i Iraq.

L'Estat Islàmic va aprofitar-se de la debilitat del govern iraquità per començar una conquesta de grans ciutats del nord del país com Mossul, Al Falujah, Ramadi fins el punt d'estar a les portes de Bagdad, com també aprofitar-se de la inestabilitat de Síria conquerint ciutats com Raqqa i Palmira (més tard aprofundirem sobre l'expansió del Califat).

Actualment, l'Estat Islàmic està retrocedint i està reduint el seu Califat en tots els sentits. De fet, (19/06/2016) està perdent una de les principals ciutats del bastió EI, Falujah (això també ho explicarem en següents punts).

---

11 President d'Iraq del partit Ba'ah àrab socialista durant el 1979 fins el 2003.

4. Estructura Interna de l'Estat Islàmic

En aquest punt, analitzarem com l'Estat Islàmic s'organitza, es manté vigent i amb gran influència a Síria i Iraq. Així com es gestiona econòmicament, els seus objectius i les polítiques que aplica en el seu territori controlat.

4.1 Ideologia

Com deia un estudi de *Brookings Institute* "Es difícil combatre alguna cosa que no es comprèn". El contrast d'aquest grup amb el món occidental és total, per això costa molt entendre com pot existir una organització d'aquest caire en l'actualitat.

Tots els membres de l'estat Islàmic es diferencien mútuament quant a objectius, motivacions i ambicions. Però, en tots els casos hi ha un patró que els uneix, el seu fanatisme religiós.

Tots formen part de la branca sunnita¹² que es distingeixen en el salafisme, l'eix dur d'aquesta.

El salafisme (conegut com gihadisme) és la recuperació de les doctrines primigènies, però en l'actualitat, d'aquesta forma reformant-la i modernitzant-la des d'un punt occidental per no perdre virtualitat i no fallar als principis del dogma islàmic. Els salafistes volen també eliminar les diferents concepcions de Déus com els Shirks¹³ així com es declaren els vertaders i únics seguidors de Mahoma. També l'Estat Islàmic vol unificar tot el món Islàmic amb un sol país. La principal diferència de l'Estat Islàmic respecte Al-Qaeda, del qual en formava part, és que el DAESH no tolera discrepàncies doctrinals ni relacions externes. Creuen en una contínua guerra amb Occident fins la fi d'aquest, així podran ser totalment lliures. A més, no és únicament crear un nou estat, és generar un nou ordre mundial i un canvi sistemàtic.

---

12 Branca de l'Islam que creu que amb la mort de Mahoma, l'havia de succeir un àrab de la tribu Quaresh.

13 Són aquells qui creuen o idolatren no només a Déu. Són rebutjats per la Llei Islàmica.

4.2 Polítiques

Algunes de les lleis de l'Estat Islàmic que s'estan aplicat són les següents:

- 1. Llei del suïcidi lent:** Prohibit fumar, drogar-se o beure alcohol, a més d'escoltar música. (consideren que inhibeixen de Déu)
- 2. Llei de vestimenta:** Prohibit pantalons ajustats pels homes, les dones han d'anar tapades amb doble *burka*, només ensenyant els ulls.
- 3. Llei d'educació:** Prohibit l'ensenyament de Filosofia, Història, Música, Ciències i Literatures. (Tot el que alteri la Llei Islàmica que ells propugnen).
- 4. Llei d'estar:** No es pot riure provocant sons, no es pot caminar provocant soroll. Les dones no poden conduir ni anar amb bicicleta si no van acompanyades.
- 5. Llei comercial:** No es pot comerciar amb cap infidel ni heretge.
- 6. Llei Religiosa:** Única interpretació de la llei conduïda pel califa.
Prohibides altres religions o variants.

4.3 Economia

L'Estat Islàmic, pròpiament no són cap Estat, ja que no tenen reconeixement global ni tenen una frontera exacta ni actuen com a tal, però en canvi, quant a l'economia, ja ho semblen més. L'Estat Islàmic en un principi es nodria de l'extorsió que els portava centenars de milers de dòlars setmanals, sobretot en la ciutat de Mossul, capturant dirigents polítics i grans fortunes.

Més tard, cap el 2013, amb el territori que controlava, va començar a tributar en les ciutats, pobles i aldees. A més amb el control de zones petrolíferes, va fer obrir el major flux d'ingressos amb multinacionals o, suposadament, amb Turquia.

Més tard, amb la conquesta de zones de gran riqueses d'antiguitats com Museus o jaciments arqueològics com la coneguda Palmira, van obrir un altre mercat il·legal.

El principal cost que tenen, és el manteniment de les tropes i les seves armes. Altres costos són l'aliment i gestions de l'ajuntament, així com l'educació dels nens i despeses socials com hospitals i serveis mèdics.

5. Propagació de l'Estat Islàmic

5.1 Propaganda

La propaganda de l'EI ha mobilitzat molta gent, per això, he comentat abans que la seva soldadesca és pràcticament il·limitada. I no només, és aquesta soldadesca, per part de l'Estat Islàmic, a Síria i Iraq, sinó que ha mobilitzat persones d'arreu del món amb la seva capacitat d'atracció.

És un dels punts que es tenen més en compte d'aquest grup armat, ja que es tem que, quan un dia s'acabi, si és que s'acaba, l'Estat Islàmic com a tal corporació a Síria i Iraq, no deixarà d'existir ja que aquesta gent està interconnectada arreu del món i poden actuar en l'ombra de l'Estat. El terrorisme Islamista es creu que s'ha de combatre fortament i amb cooperació dels grans estats però, veient com està el panorama mundial, es veu una tendència a mantenir-se i també un augment de l'activitat terrorista mundial.

És per molts una "guerra eterna", idea hiperbolitzada, però, és ben cert també que porta moltes dècades acaparant part de les portades dels diaris més reconeguts. Això és una forma de fer-ho conèixer? És a dir, els mitjans de comunicació donant informació i notícies han ajudat que aquest grup tingui tants adeptes?

Tractaré d'esbrinar i donar resposta a les preguntes realitzades.

La propaganda de l'Estat Islàmic ha estat analitzada per diferents experts com Daveed Gartenstein-Ross, Bridget Moreng o Nathaniel Barr, els quals tots arriben a la mateixa conclusió, qui ha fet més propaganda *ergo* ha ajudat a l'Estat Islàmic ha sigut la premsa sensacionalista i la confusió amb l'Islamisme ha fet radicalitzar bona part de l'eix musulmà. En això estic totalment d'acord ja que no és la primera vegada que el sensacionalisme s'ha utilitzat com a forma d'adquirir seguidors per tal de guanyar molts diners i això és culpa del capitalisme on la persona només busca la riquesa i no pas l'honradesa, ja que si no es "dibuixés" d'aquesta manera, estic segur que l'Estat Islàmic no seria tan temut i crescut com realment és. O sia, l'Estat Islàmic no s'ha de témer, sinó que s'ha d'entendre que no és més del que és: merament un grup terrorista com qualsevol altre, a més que hi han altres problemes més quotidians i perillosos per a la nostra vida (malalties, guerres, crisi econòmica, fam, pobresa, desigualtats en augment...)

Especialment la propaganda s'ha difós per pàgines d'internet arribant al jovent. Una de les pàgines més usades ha estat *Facebook*, on mitjançant grups creats per alguns membres han començat a prendre contacte i a fer aquest rentat de cervell. Altres mitjançant la televisió, una gran part per les mesquites integristes salafistes, uns altres per via pròpia... La qüestió essencial és com aquesta gent ha sigut captada per la propaganda. La propaganda de l'Estat Islàmic desperta una gran sensibilitat i va directament a les persones afectades perquè el seu propi Estat els té oblidats i l'Estat Islàmic els reconeix com un dels seus, els dona protagonisme i els fa creure que són imprescindibles. És una propaganda psicològica que els fa creure que s'han d'unir per trobar la felicitat. Així és, la recerca de la felicitat i satisfacció interna duta pel seguiment de la fe, ha sigut el motor per a la gran majoria dels qui s'han allistat a l'Estat Islàmic. Quan arriben són ràpidament ensinistrats per comportar-se com ells volem i per servir-los com a soldadesca pels dirigents de la formació. L'altra propaganda sol ser el caos i la por: o t'uneixes o ets l'enemic *ergo* seràs castigat per Déu. Aquesta és una manera de coaccionar que s'ha dut a terme, no tant per internet sinó per les mesquites.

6. Expansió de l'Estat Islàmic

Ara veurem cada mes els canvis que han succeït envers l'Estat Islàmic quant a territoris i batalles o curiositats, amb un mapa didàctic.

-2013-

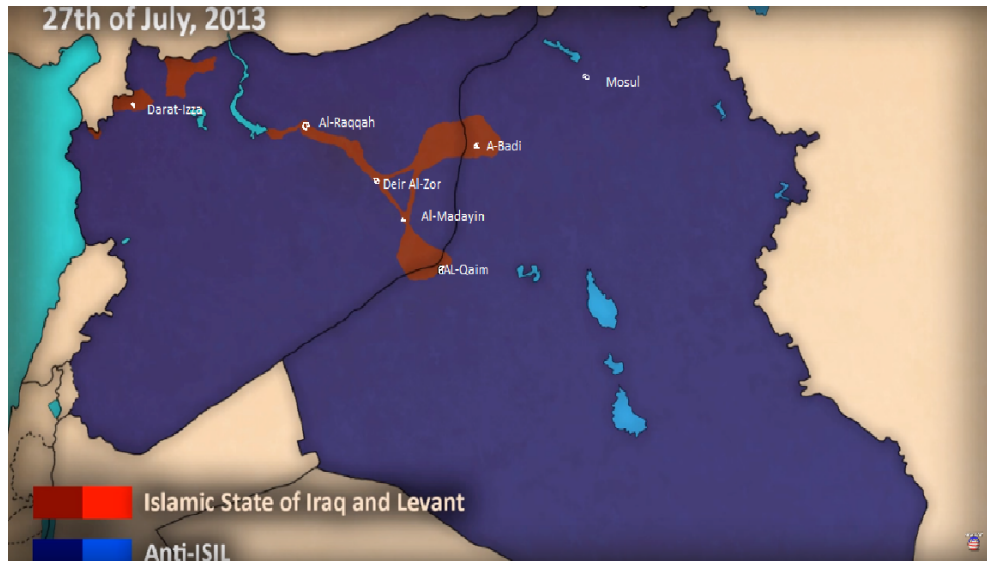
Març: Comencen a sorgir revoltes a la població de Qa'im (població d'Iraq al costat a la frontera amb Síria) que acabarà amb el control del grup armat a finals del mes.

Abril: Primeres ocupacions de l'Estat Islàmic a pobles propers i travessen la frontera a Síria.

Maig: S'inicia l'avanç territorial de les poblacions aprop de la riba de l'Eufrates de Síria, a més d'altres poblacions properes de Qa'sim a Iraq.

Juny: Segueix l'avanç pujant el riu Eufrates i comencen els primers enfrontaments amb altres grups rebels de Síria que ocupaven poblacions com Al- Malayim. A més ocupen altres ciutats més al nord de Qa'sim a la població de Al-Badi aprop de Sinjar. També s'alcen els de l'Estat Islàmic al Nord- Oest de Síria a Darat-Izza.

Juliol: Mantenen posicions i reforcen suports, conquereixen ciutats petites al voltant de Al-Malayin i ataquen a Al-Raqqah, la ciutat més gran fins ara.

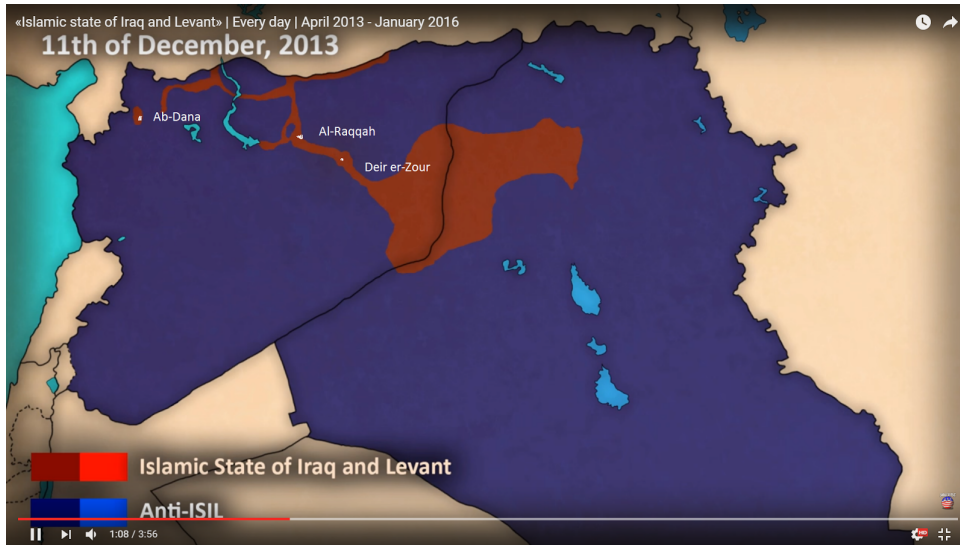
Agost: Conquereixen alguns suburbis de Mossul i arriben a ocupar Al-Raqqah per la manca de reforçament de la ciutat per part dels rebels. A més ocupen pràcticament totes les poblacions frontereres del centre de Síria i l'Iraq. Tanmateix controlen totes les poblacions aprop del riu Eufrates de Síria menys Deir ez-Zour (continuarem esmentant aquest lloc).

Setembre: Uneixen la zona aïllada del llevant sirià amb Al Raqqah, a més, arriben a la frontera amb Turquia conquerint poblacions properes.

Octubre: Perd territori en el llevant ocupat per l'exèrcit sirià i reforça el territori, a més assetja la ciutat de Deir ez-Zour.

Novembre: Perd possessions al llevant, però succeeix satisfactòriament el setge de Deir ez-Zour menys l'aeroport.

Desembre: Perd totes les poblacions del llevant menys Afrin, Ab dana i alguna petita població més.

-2014-

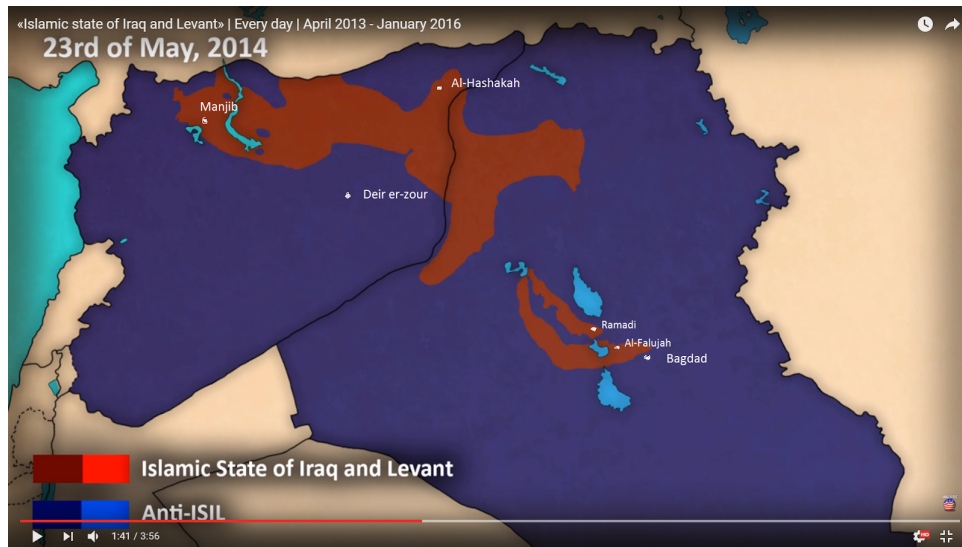
Gener: És un dels mesos de major expansió. S'arriba fins a poblacions kurdes com Al-Hashakah, Al-Falujah a Síria o Mambij a Iraq nord. A més, comencen els primers grans enfrontaments als suburbis de Ramadi.

Febrer: No hi ha canvis significatius menys alguna pèrdua en el llevant.

Març: Expansió cap al nord de Síria prenent territori als kurds i a poblacions iazidis a l'Iraq.

Abril: Pèrdua dels territoris ocupats al voltant del riu Èufrates (Deir er-Zour, Al-Malayim...), moltes pèrdues humanes i gran retrocés.

Maig: Conquesta total de Ramadi i de poblacions veïnes, a 20km de Bagdad.

Juny: Màxima expansió fins el moment. Conquesta de bona part del Nord d'Iraq, recuperant les poblacions del riu Èufrates i bona part de la ciutat de Mossul. Intervenció d'Iran enviant recursos i Pexenegs. L'estat Islàmic es separa d'Al Qaeda.

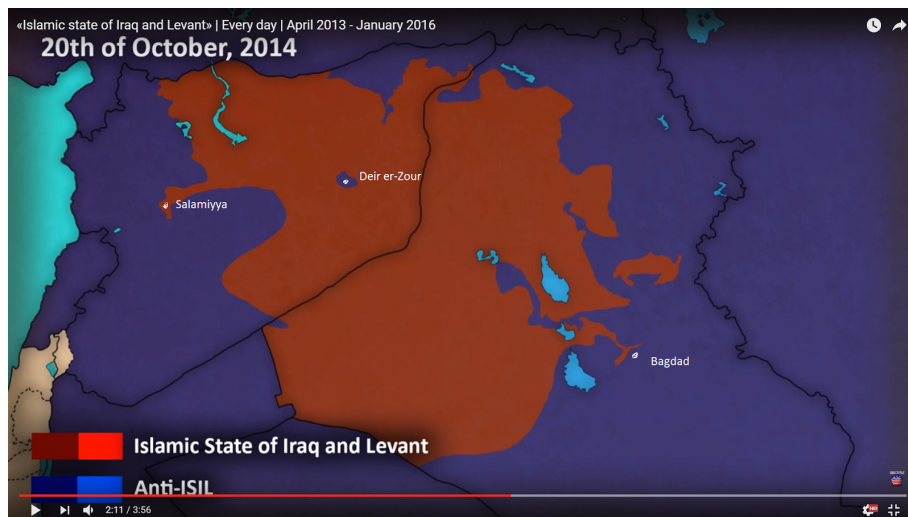
Juliol: Conquesta del desert per raons de recursos i vies de Gas a més de batalles en ciutats properes de Bagdad amb algunes victòries. Primers bombardejos dels Estats Units a l'Iraq.

Agost: Diverses batalles a l'Iraq i a Síria. Conquesta de Salamiyya a Síria i pèrdua del control de ciutats kurdes i jassidies al nord, també pèrdues de pobles de la Mesopotàmia, mantenint les grans ciutats conquerides anteriorment.

Setembre: Avança cap a Síria central i victòries al nord de Síria fins arribar a la frontera amb Turquia. Pèrdua de poblacions Kurdes d'Iraq. Resistència a l'aeroport de Deir er-Zour.

Octubre: Declaració d'enemistat amb Turquia, entra a la guerra el Líban, amb el suport explícit d'Hezbollah i Jordània. Control de la frontera en Jordània des d'Iraq i part de l'Aràbia Saudita.

Novembre: Control perdut sobre les fronteres amb Jordània i l'Àrabia Saudita amb dures batalles com la de Al-Rutbah. Grup terrorista de Líbia es declara formar part de l'Estat Islàmic a Bengazi.

Desembre: No hi ha canvis significatius tret del continu setge a Deir er-Zour els quals fracassen per la gran defensa i a més rep ajuda des de paracaigudes amb queviures i armament.

-2015-

Gener: Entrada a Palmira i avanç cap a Bagdad

Febrer: Conquesta d'Analfalija i entrada al Líban, aparició de Boko Haram unit a L'estat Islàmic.

Març: Expulsió de nou de les zones frontereres de Jordània, expulsió del Líban, conquesta de Hosseima

Abril: Expansió per Nigèria i entrada a Homs.

Maig: Batalles importants a Alep amb el control de bona part de l'est de la ciutat. Batalla a Al-Falujah amb algunes derrotes

Juny: Retrocés al Kurdistan Sirià essent assetjat Al-Hashakah

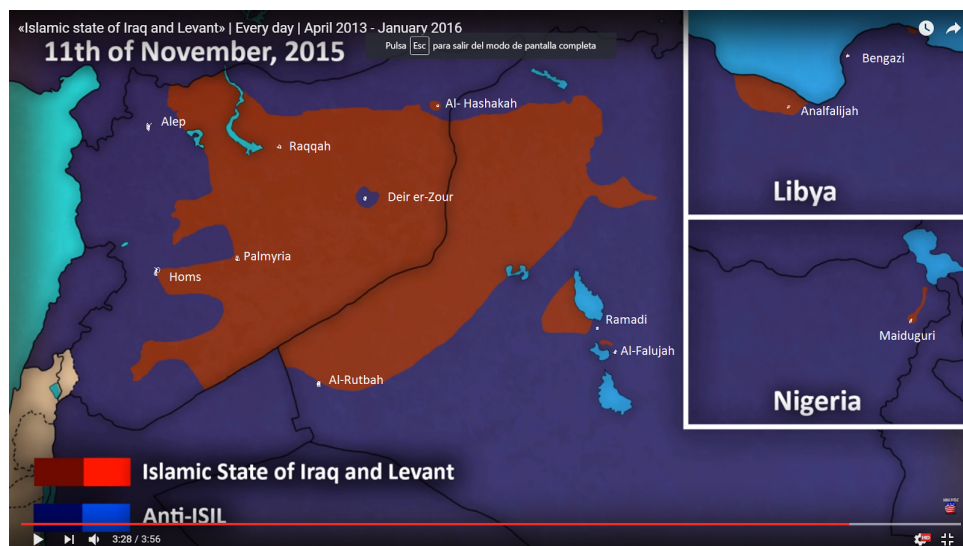
Juliol: Avanços en Homs i en Alep amb l'entrada del exèrcit iraquetà a la ciutat de Ramadi.

Agost: Pràcticament tot control perdut sobre Nigèria menys Maiduguri, a més Ramadi cau completament en mans de l'exèrcit d'alliberament d'Iraq.

Setembre: Mor el comandant en cap de Deir ez-Zour en un assalt a l'aeroport que acaba en fracàs. Expulsió d'Alep i Homs.

Octubre: Avanç cap a l'oest de Síria ocupant ciutats del govern al centre del país i expulsió dels pobles al voltant de Ramadi per part del govern iraquetà.

Novembre: Cau Al-Hashakah.

Desembre: Conquesta d'Al-Ruthbah i pèrdua de territori del nord, fent perillar el contacte amb Turquia.

Gener: Bombardejos de Rússia sobre les possessions de Palmyra causant fortes baixes i deixant desprotegida la ciutat.

Febrer: Entrada de nou a Homs i contínua pèrdua contra el govern iraquetà i kurd.

Març: Pèrdua de la ciutat de Palmyra pels bombardejos russos i per tropes del govern siria.

7. Geopolítica

La meva tesi ja presenta un punt d'inflexió, és una afirmació que, per resoldre-la, he de conèixer les interaccions que tenen els Estats respecte aquest grup armat, quins interessos tenen cadascú sobre el conflicte d'Orient, i com és possible que es mantingui viu si, teòricament, tots els Estats reconeguts estan en contra d'aquest sorgiment. Potser les multinacionals aprofiten per obrir un mercat molt més enriquidor.

En tot cas, els països que intervenen, intervenen amb diferents punts de vista i defensant la seva postura influent.

7.1 OTAN

Originàriament, l'Estat Islàmic és fundat com a reacció de la invasió dels Estats Units a Iraq. Es podria acusar a l'OTAN de propiciar el sorgiment de l'Estat Islàmic per desestabilitzar aquest Estat, quan, com s'ha demostrat i actualment els ex-presidents dels Estats Units i Gran Bretanya, els senyors Bush i Blair, han demanat perdó per enganyar la població, ja que realment no estaven buscant armes nuclears, sinó que era perquè Iraq era proteccionista quant a l'extracció del petroli.

Bé, llavors podríem dir que indirectament els Estats Units van facilitar que l'Estat Islàmic fos el que és ara.

Això no és un cas aïllat, si repassem la història dels Estats Units, juntament amb l'OTAN, han intervingut i conseqüentment desestabilitzat molts països: són els casos de Xile, Líbia, Afganistan...

En el cas de l'Iraq, hi ha acusacions directes de Rússia i de diaris russos com "*Rusia Today*" que diuen que van ser ells qui van ajudar a l'aparició del Estat Islàmic per a comprar petroli molt més barat i que pogués acabar amb el govern sirià aliat de Rússia.

Aquesta teoria cau en contradiccions o "pseudo-contradiccions", m'explico: l'Estat Islàmic en aquests moments i des de fa uns anys ha estat combatent contra el règim sirià. els kurds i

també, aquí és on vull arribar, amb l'oposició siriana que el govern dels Estats Units ha finançat i ajudat de forma pública. És per això que dic, per què els Estats Units voldrien ajudar un grup armat que combat contra un altre grup armat que ells també han finançat? No oblidem que els Estats Units van finançar Al-Qaeda a Afganistan i després se'ls va tornar en la seva contra... La història podria repetir-se?

És una teoria poc densa i contrastada, però bé, no es pot descartar que els Estats Units s'han beneficiat en cert grau de l'aparició de l'EI, ja sigui pel baix preu del petroli que va directament provocar el control de pous de petroli en mans de l'EI i la desestabilització dels preus cap a la baixa o també, la debilitat que està patint el govern d'Assad a causa de l'EI.

Deixant de banda teories "conspiranoiques" o poc contrastades, el que és ben cert és la intervenció de l'OTAN a Síria i Iraq. A Iraq, l'OTAN ha enviat subministraments, armes i caps de l'exèrcit per ajudar als kurds. no només dels Estats Units, sinó caps militars francesos, alemanys i britànics. És més, els Estats Units porten ja cinc aeroports militars construïts. També en moments de tensió amb Turquia, els Estats Units han treballat com a moderador garantint la independència del Kurdistan.

Podríem dir que l'OTAN vol fer un estat kurd a la zona pro-occidental amb l'objectiu de tenir un nou aliat a l'orient o, en canvi, que es produeixi un pacte com el "Sykes-Picot" i que l'OTAN traeixi o abandoni els kurds, tornant-se a integrar als respectius països. Que, en menor o major grau, les dues opcions obririen un nou conflicte a la zona.

Les relacions entre Rússia i l'OTAN no han variat, estem tornant a una escala de tensió com quan la guerra freda, acusant-se els uns als altres de diferents crims o intoleràncies. Fa uns dies, el ministre britànic d'exterior va denunciar el bombardeig de Rússia i el govern siriana com un crim de la humanitat ja que suposadament havien bombardejat una zona on hi havien queviures per a la ciutat i l'aigua d'aquesta. Però es que fa unes setmanes, l'OTAN va bombardejar suposadament sense voler unes tropes del govern siriana en lloc de a l'EI.

En resum, l'OTAN vol tenir influència en la zona derrocant països, els qual no li donin suport i obrir noves vies, com el cas kurd.

Fa uns dies, un article d'Almasdarn News, va publicar una entrevista on l'entrevistat era un alt dirigent d'Al Nusra realitzada pel periodista Kölner Stadtanzeiger. El membre d'Al Nusra va dir textualment "Estats Units ens ajuda... però no el suficient. A més, agraeix als Estats Units dient que gràcies a l'armament que li van proporcionar van guanyar diverses batalles. No és el primer article on s'acusa als Estats Units d'estar involucrat a la guerra civil siriana, en donar suport a grups extremistes en són especialistes.

Qui ha tingut molta influència a les seves antigues colònies és Gran Bretanya, qui és un dels països que té més relacions comercials amb Iraq amb la gran varietat de recursos naturals d'aquest país (sofre, petroli, or...) és una mena de "Cuba" pels britànics. Per això, Gran Bretanya té tantes tropes a l'Iraq, no comparable al nivell d'Estats Units. Gran Bretanya és un dels principals acusats pel món àrab d'aquest problema que porta tants anys castigant l'orient mitjà ja que va dissenyar un mapa totalment aleatori sense respectar les fronteres culturals, carregant-se el país al treure'ls-hi els recursos econòmics i generant grups armats. Hi ha teories que qualifiquen Gran Bretanya com a còmplice creador de l'Estat Islàmic.

França, per la seva banda, és un país amb grans problemes interns quant al món islàmic, recordem que el partit xenòfob no para de créixer en les enquestes a causa, en part, dels atemptats que van tenir lloc a París. I si, França és un dels països europeus amb major nombre de musulmans i aquest gruix forma part d'un nombre elevat que per diferents motius, s'han sentit aïllats de la societat, sovint són gent pobre que han trobat en el salafisme més extrem un lloc on sentir-se realitzats acumulant un gran odi contra aquell estat francès que ha actuat en contra dels musulmans i volen la seva desaparició. Això és el que una gran part dels radicalitzats pensen i veuen com a via atemptar contra aquell estat, d'altres se'n van a combatre amb l'Estat Islàmic. Resumint, França té un gran perill nacional que a causa dels atemptats ha actuat durament en territori siria i iraquia, des d'un vaixell de guerra que bombardeja possessions de l'Estat Islàmic, mentre que des de l'Iraq envia instructors i suport armamentístic, a més d'alguna brigada.

Israel, per la seva banda, no ha sigut esmentada gaire pels diaris en referència a aquest conflicte, però, pel meu parer crec que surt molt beneficiat ja que ha sortit un nou enemic d'ell però també un enemic més perillós i així és com és per Síria i Iraq. Iraq en un passat ja va proporcionar diferents suports a grups insurgents d'altres països en altres ocasions i és per això

que ha sigut acusada per diferents personalitats i diaris, el cas més sorprenent és l'Snowden¹⁴ va dir explícitament "Fue el Mossad, quien formó una organización terrorista que pretendía unir a todos los grupos extremistas del mundo a un sitio, usando la estrategia denominada "el nido del avispon". Què vol dir el rusc de la vespa? Fa referència a que el centre del terrorisme s'unifiqui en una zona i tingui per si sola problemes per a la supervivència, així poden debilitar els enemics propers, Síria és un clar enemic d'Israel, recordem que Israel és el país qui controla les muntanyes del Golam, oficialment sirianes. Com va dir Sèneca¹⁵ " A qui beneficia el crim, aquell és l'autor" per tant, en la meua opinió, i com ja tinc un prejudici d'Israel envers a altres actuacions geopolítiques, podria ser una teoria força remarcable atès que així com la CIA donà suport a Al-Qaeda, i això va provocar la escisió de l'Estat Islàmic, veient que Israel és un gran aliat dels Estats Units, perquè hauríem de sospitar que així no va ser? El finançament a Al-Qaeda es va fer d'amagat i es va descobrir, podria passar el mateix en aquest cas? Doncs jo crec que si és possible que Israel hagués finançat al EI ja que és beneficiós de primeres per a ell, però cal analitzar una altra variant. L'Estat Islàmic vol portar el seu califat arreu del món àrab i més enllà, això inclou a Israel, aquest fet faria que en el cas que anés guanyant la guerra, una de les següents víctimes seria el propi país jueu-àrab. Llavors o era conscient que només l'Estat Islàmic serviria per uns anys i que finalment acabaria sent destruïda, però alhora empitjorant els dos països principals (Iraq i Síria) o hauria patit d'ignorància i per tant fos una víctima de la seva pròpia medicina o també és que ho tinguessin pactat o que simplement les ambicions del Califat no haguessin sigut fermes i s'hagués fet un Estat com l'Afganistan d'Al Qaeda.

De totes aquestes hipòtesis, la que veig més clara és la primera, aquella que ells eren conscients d'allò que estaven tractant i confiaven en què només serviria com a distracció, per tant, desconfiant del poder que pogués acabant tenir, que probablement, Israel no s'esperés que arribés tan lluny. Tot i això, potser des d'un posicionament escèptic, em remarcaré en la posició neutral i indeterminada.

Ens preguntarem què té a veure Espanya en tot aquest conflicte, quan la seva àrea d'influència és mínima i no és que sigui un país amb grans interessos en aquella zona.

---

14 Ex-agent de l'Agència Central d'Intel·ligència dels EUA i reconegut per revelar informació confidencial sobre el programari de vigilància de diverses companyies.

15 Filòsof, dramaturg, humorista i polític romà de l'edat d'argent de la literatura llatina.

Tot i això, Espanya, com a membre de l'OTAN ha intervingut i així continua fent-ho a Iraq. No com a força militar ja que només hi ha 300 soldats acabats d'enviar i sense intervenció directa a una base militar de l'OTAN, sinó que ha enviat oficials i sotsoficials per entrenar tropes kurdes. En el golf pèrsic hi trobem dues fragates espanyoles, un buc i un submarí patrullant la zona, a més de tres avions.

Tot i no participar de manera oberta al conflicte és cert que envia suports a l'aliança per acabar amb l'estat Islàmic.

Cal saber que moltes de les consignes i atemptats que hi han hagut a Espanya durant aquest mil·lenni han sigut de l'islamisme radical i això vol dir que estem en perill constant, tant és així que Espanya té un nivell 4 de seguretat. També a Espanya cada poc temps es fan escorcolls i detencions per possibles simpatitzants del terrorisme islàmic. Encara que no hem patit tant com França, Espanya és un dels països amb més amenaces ja que certes comunitats autònomes (Ceuta, Melilla, Catalunya, Madrid i Múrcia) són gran exportadors de soldats combatents de l'Estat Islàmic i es sap que hi ha diverses mesquites que prediquen el salafisme més integrí que són un veritable perill per al nostre estat.

D'una cosa sí que estic totalment convençut i és que de no ser per les ambicions econòmiques dels diferents països, això no passaria, així com subscriu aquella cita d'un anònim "Crec en la utopia perquè la realitat em sembla impossible".

Base militar dels EUA al kurdistan Iraquià Pou de petroli controlat per l'Estat Islàmic

7.2 Monarquies àrabs

Són el cas d'Àrabia Saudita, Qatar, Kuwait els principals acusats de finançar o comerciar amb l'Estat Islàmic. I no es cap casualitat, el que vol instaurar l'Estat Islàmic no difereix gaire d'aquests regnes, sí que podríem matisar que aquestes monarquies tenen una llei Islàmica una mica més suau, però mantenen una jerarquia pròpia de l'edat mitjana, també el tracte que tenen amb els turistes és diferent i volen mantenir el paràmetre occidental de cara el públic, mantenint l'essència tradicionalista en la vida popular.

Quant a geopolítica, es sap oficialment que les monarquies del golf pèrsic han finançat grups rebels Islamistes com Al-Nusra, però no s'ha confirmat que ho hagin fet amb l'Estat Islàmic. També s'ha de dir que farà un any el ministre d'exteriors, John Kerry va anunciar a les monarquies que deixessin de finançar cap grup armat a Síria per por a què aquest el perdessin en mans de l'EI.

Ideològicament, s'assemblen però, realment afavoreix a aquestes monarquies un Estat monàrquic del mateix calibre que vol expandir el seu llegat per tot el món Islàmic? Per això dubto que donin suport a aquest grup, tot i que dona suport a altres grups terroristes.

7.3 Turquia

Turquia és un dels països que ha donat més suport a l'Estat Islàmic directament i indirectament.

Turquia ha deixat el pas de combatents de l'Estat Islàmic passar a Síria, a més de suposats acords fronterers entre ambdós bel·ligerants i un flux de comerç pels conductes petrolers que condueixen cap a Turquia des de Síria. Ha estat denunciat pels governs sirià, iraqià, rus, xinès i advertit pels membres de la OTAN.

Turquia vol reduir l'alçament kurd a Síria i a Iraq per por a què en un futur vulguin reclamar el Kurdistan turc, en diverses ocasions ha atacat i ha travessat la frontera per atacar als kurds, però, com he dit, els Estats Units han preservat la independència en la zona. A més ha intentat algunes vegades d'envair l'Iraq fins a Mossul, reclamant-lo com a legítim, un neoimperi Otomà?

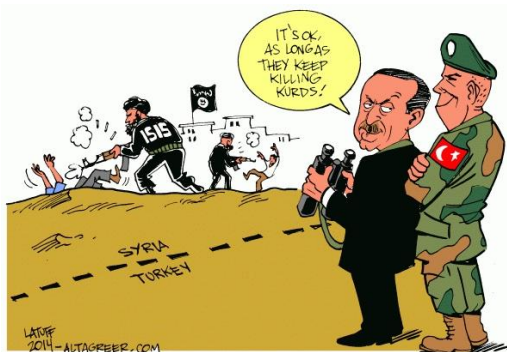

S'ha de dir que en aquest últims mesos, Turquia ha donat la volta a les relacions amb l'Estat Islàmic declarant-li la guerra per uns atemptats a Turquia i amb l'objectiu de separar la línia roja entre dues parts dels kurds.

La relació de Turquia amb Rússia va arribar a un moment de total rigidesa quan Turquia, aquest estiu va rebutjar el pas dels caces pel seu espai aeri, fins que va abatre un avió rus Su-24, els pilots van saltar en paracaigudes i van ser capturats per membres insurgents que van morir degollats. Aquest fet va fer enfadar molt a Rússia, fent diferents embargaments que Putin va declarar aquell acte com de terrorisme. Actualment, les relacions han millorat per un tractat del pas del gas i ara sembla ser que són dos grans aliats que defensen els mateixos interessos.

Turquia des que va tenir aquell intent de cop d'Estat, ha deixat en gran part les seves ambicions d'expansionisme sobre l'Iraq i Síria en part per les grans purgues que ha fet a l'exèrcit, així com també, la inestabilitat.

Fa uns dies, va sortir una publicació del partit del govern turc d'Erdogan on es veia una imatge publicada amb totes les seves ambicions territorials¹⁶, Aquesta foto va portar molt enrenou i va ofendre l'OTAN.

¹⁶ Imatge publicada a principis de l'octubre del 2016 on es veu un mapa polític amb una Turquia més gran amb les annexions del nord d'Iraq, Armènia, la Tràcia grega, Xipre sencera.

7.4 Rússia/ Xina/ Iran

Rússia, Xina i Iran es declaren aliats del govern d'Assad. El cas d'Iran, ha enviat 30.000 homes regulars¹⁷ a combatre a Síria contra rebels i l'Estat Islàmic. Ja que el govern Sirià, està liderat pels xiïtes tot i que només siguin un 10% de la població, Iran ha sigut des del primer moment un aliat d'Assad i això li ha portat problemes contra els Estats Units que, en més d'una ocasió, ha posat en dubte alguns dels tractats que tenien acordats des de fa poc, també trobem els aliats i formats a causa de la revolució iraniana de Jomeini al Líban, o els Hezbollah, que a Síria compten amb una mitjana de 15.000 homes al servei d'Assad.

Xina no ha ajudat encara, però vol enviar voluntaris a canvi d'acords comercials. Rússia la més present a la zona, vol mantenir el seu únic port que té a la Mediterrània, a més que és un aliat amb el qual té acords comercials, un exemple és que Rússia rep 600M de dòlars de Síria a canvi d'armament i suport aeri i marítim. En una mentalitat de guerra freda, no vol que el país formi part dels amics de l'OTAN. El 20 d'octubre del 2015, Assad va fer una visita llampec a Moscou on va agrair al poble rus l'ajuda i va comentar que sense l'ajuda russa els "terroristes" s'haurien apoderat del govern. Rússia tampoc no vol perdre influència en la zona, ja que antigament quan hi havia el socialisme àrab en les repúbliques del nord d'Àfrica i Orient Mitjà, mantenia molts acords que s'han perdut en detriment de Rússia. Rússia també, ha mantingut enemistada Turquia, però actualment s'està recobrant la normalitat, en canvi, amb els Estats Units, després de la treva no ha parat d'augmentar la rivalitat entre les dues superpotències que pretenen guanyar camp polític a l'Orient, on és manté un cert imperialisme, ja que tots depenen de les dues grans potències. Durant la guerra, Rússia ha sigut denunciada diverses vegades de no atacar l'Estat Islàmic per centrar-se únicament en els rebels. L'objectiu de Rússia és acabar amb el real enemic d'Assad que són els rebels i deixar de banda l'enemic comú per tothom que és l'Estat Islàmic.

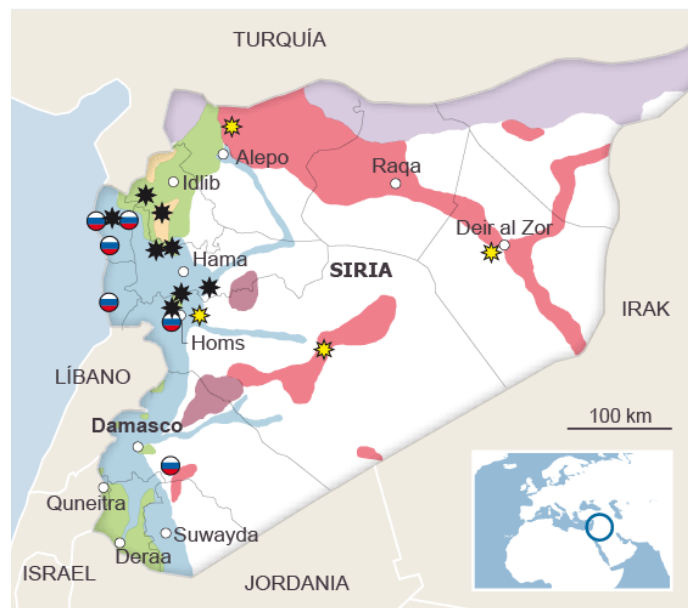
Podem dir que, de ben segur sense aquest factor, la guerra civil s'hagués acabat amb la victòria de la FSA i també la guerra amb l'Estat Islàmic ja que els rebels amb la guerra civil ràpidament finalitzada, haguessin pogut frenar l'avanç de l'Estat Islàmic.

---

¹⁷ Segons s'informa, ja hi havia grups militars combatent allà des de principis de 2015 però són un contingent paramilitar anomenat "Pasdaran" o "Guàrdia Revolucionària"

ÁREAS DE CONTROL Y ÚLTIMOS BOMBARDEOS

- Régimen sirio
- Jabhat al Nusra (JN)
- Posiciones rusas
- ISIS
- ISIS - JN
- Ataques aéreos de Rusia
- Rebelde
- YPG Sirios kurdos
- Ataques aéreos de EE UU

Fuentes: Institute for the Study of War y agencias.

EL PAÍS

Podem veure els bombardejos principals d'aquestes dues superpotències

8. Part pràctica: recull de premsa

La pràctica del treball de recerca consistirà en fer un minuciós seguiment temporal d'uns diaris per veure la interacció d'aquests diferents punts de vista sobre com es tracta la informació que els arriba sobre el que està succeint en aquella zona del món, així com els diferents raonaments i les manipulacions i interessos desinformatius que ens puguin (si és que ens donen) i el mateix motiu del per què d'aquesta adulteració i falsificació de les publicacions.

Els diaris a seguir són "Rusia Today Español" (diari d'origen Rus) "El País" (diari de major difusió a Espanya) i "La Vanguardia" (diari català)

8.1 Rusia Today Español

27/6/2016

"Turquía está dispuesta a pagar a Rusia una indemnización por el derribo del Su-24"

Ens comunica la millora de les relacions entre Turquia i Rússia a causa del condol per part de Turquia sobre l'avió rus abatut fa uns mesos per Turquia per haver creuat l'espai aeri Turc sense autorització i sobretot que s'ocuparà d'indemnitzar la catàstrofe.

En el comunicat podem veure que el diari dona més pes a Rússia pel seu valor de serenitat i sang freda respecte a Turquia, ja que és qui cedeix per mantenir una estabilitat en la zona.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/211537-turquia-pagar-rusia-indemnizacion-derribo-caza>

4/08/2016

"El ejército exterior del Estado Islámico: un arrepentido relata cómo se organiza la red de asesinos"

RT mostra com un jove se'n penedeix d'haver-se unit al Estat Islàmic a causa de les atrocitats que veia, a més, informa que aquest noi ha donat informació sobre la manera que té de reclutar l'Estat Islàmic. RT desemmascara com el DAESH Promou i planifica la seva propagació.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215164-trump-acusar-clinton-fundar-estado-islamico>

5/8/2016

"¡Que la encierren!: Los seguidores de Trump apoyan con fervor las acusaciones contra Clinton»

RT continua mostrant les discrepàncies entre els dos candidats a la presidència dels EUA, en un tema controvertit com el finançament o la incapacitat geopolítica per el sorgiment de l'EI que va provocar Clinton durant els afers exteriors amb la presidència d'Obama. Trump directe com sempre, acusa obertament a Hillary d'haver creat l'Estat Islàmic.

(RT sol mostrar la divisió i relacionar EUA amb el Daesh)

6/08/2016

Filtraciones de Wikileaks: todo lo que debe "saber sobre el caso Hillary Clinton"

RT filtra informació sobre la trama de Hillary Clinton amb el vincle amb l'empresa Lafarge sobre una hipotètica subvenció a grups terroristes.

Com sempre RT fixant-se en la geopolítica y corrupteles dels Estats Units i evadint la de Rússia.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215408-filtraciones-wikileaks-hillary-clinton>

7/08/2016

"Una semana marcada por los juegos, tanto olímpicos como políticos"

Els inicis dels jocs olímpics són marcats per una alta tensió a causa del possible atemptat terrorista, per això, RT ens explica com funcionarà la seguretat i la gran quantitat de policies que rondaran pels jocs.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215401-semana-juegos-olimpicos-politicos>

8/08/2016

"El caballero negro' iraní que encabezarà la liberación de la 'capital' del Estado Islámico"

Preparats ja per la reconquesta de Mossul, divisions iranianes encapçalades per Qasem Soleimani emprendran una gran ofensiva contra el feble Estat Islàmic en la zona.

Pot ser un punt transcendental pel futur del conflicte.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215469-liberacion-mosul-estado-islamico-caballero-negro-irani>

9/08/2016

¿Borrón y cuenta nueva? Putin recibe a Erdogan por primera vez desde el derribo del Su-24 ruso”

Recordant la notícia del passat 27 de Juny en la qual Erdogan va abatre un avió rus per haver sobrepassat l'espai aeri Turc i va esclatar un conflicte entre ambdós països, ara la reconciliació sembla ben ferma.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215555-putin-recibir-erdogan-visita-oficial-avion-derribar>

10/08/2016

“Fuerzas progubernamentales libias anuncian la toma del bastión del Estado Islámico en Sirte”

L'auge del govern libi, s'evidencia en aquest fet al acabar amb l'estat Islàmic a Sirte. Amb la ajuda dels bombardejos dels Estats Units amb bombardejos i amb tropes líbies, ha trigat tres mesos en arrabassar-li aquells territoris al grup terrorista unit a l'Estat Islàmic.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215679-fuerzas-progubernamentales-libias-tomar-bastion-estado-islamico>

11/08/2016

“Trump acusa a Obama de ser "el fundador del EI””

Trump ho torna a fer. Acusa el president dels Estats Units directament de ser el creador del grup terrorista com va fer amb Hillary Clinton. Sembla ser una font de vots acusar reiteradament al govern actual d'haver creat o finançat a grups terroristes.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215732-trump-culpar-obama-fundador-estado-islamico>

12/08/2016

“El Estado Islámico ha emprendido la retirada en todos los frentes”

Com fa uns dies, es reitera la derrota de Estat Islàmic en tot els fronts. Així explica el perquè d'aquest fet RT.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/215823-estado-islamico-retirada-irak-siria>

17/8/2016

“Las fuerzas apoyadas por EE.UU. permiten escapar a centenares de terroristas del EI”

RT denuncia als Estats Units per haver permès la fugida de combatents del EI.

Reitero com RT carrega contra EU i és imparcial amb Rússia.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/216314-fuerzas-apoyadas-eeuu-dar-salvoconducto-terroristas-ei>

19/08/2016

“Moscú: Los aviones rusos nunca bombardean objetivos en zonas pobladas”

RT mostra la denúncia del ministre de defensa en quan a la notícia que, segons fonts occidentals, desinformen que Rússia ha estat bombardejant ciutats poblades com Alep.

M'agradaria remarcar que RT sempre exposa el que diu els representants Russos però mai la font de la discussió referint-me, en aquest cas, d'on surt aquesta informació i si és contrastada o no.

<https://actualidad.rt.com/actualidad/216460-moscu-aviones-rusos-bombardear-objetivos>

8.2 El País

27/6/2016

“Erdogan se disculpa ante Rusia y pide a Putin retomar las relaciones bilaterales”

El país també mostra la estabilitat entre Turquia i Rússia, cert és que l'informatiu mostra més els perjudicis que havia provocat la desconfiança, un exemple és que enfoca que havia baixat un 95% el nombre de turistes russos a Turquia.

http://internacional.elpais.com/internacional/2016/06/27/actualidad/1467044781_801581.html

4/08/2016

“Estados Unidos bombardea posiciones del Estado Islámico en Libia”

Els Estats units fan un altre pas, tornen a bombardejar la terra on van fer caure a Gadaffi.

Ara donant suport al govern nou emergent pro occidental.

http://internacional.elpais.com/internacional/2016/08/01/estados_unidos/1470067108_198491.html

6/08/2016

«¿Qué ocurre con los militantes del ISIS detenidos en Turquía?»

Andrés Mourenza explica les mancances sobre la judicialització dels presos presumptament simpatitzants del Daesh. A més, arran el cop d'estat, s'ha prohibit el que es fa amb els presoners.

http://internacional.elpais.com/internacional/2016/07/07/actualidad/1467896641_386599.html

8/08/2016

“El califato se desmorona”

El país ens mostra com i perquè l'Estat Islàmic va perdent suports i territori arreu d'orient mitjà, Àfrica i Àsia.

http://internacional.elpais.com/internacional/2016/08/06/actualidad/1470483820_139575.html

8.3 La Vanguardia

27/6/2016

“Rusia dice que disculpas de Erdogan pueden descongelar relaciones con Turquía”

Mostra, com a “El País” la millora de relacions i les conseqüències positives econòmiques de com pot canviar per Turquia respecte aquest nou gest amigable cap a Rússia perquè podria deixar els embargaments contra la pròpia Turquia.

<http://www.lavanguardia.com/politica/20160627/402803365257/rusia-dice-que-disculpas-de-erdogan-pueden-descongelar-relaciones-con-turquia.html>

22/08/2016

“Los cachorros del califato”

Un article que explica com està funcionant l'adoctrinament i entrenament dels més petits per formar part del grup terrorista. Es així com, amb aquestes ocurrencies, vol expandir la seva onada de terror. També ens diu que hi ha tres entitats que lluiten en contra de la proliferació de nous soldats a grups terroristes.

<http://www.lavanguardia.com/internacional/20160822/404106824951/los-cachorros-del-califato.html>

24/08/2016

“El Ejército turco inicia una operación terrestre en Siria contra el Estado Islámico y los kurdos”

Els Turcs entren a Síria amb l'objectiu d'acabar amb l'Estat Islàmic en la zona i intentar frenar l'avanç Turc perquè no s'uneixin ambdós parts (kurdes i sirianes). Mesures que han portat als Estats Units a intervenir per posar pau.

<http://www.lavanguardia.com/internacional/20160824/404165125999/ejercito-turquia-inicia-operacion-terrestre-siria-estado-islamico-isis-kurdos.html>

27/8/2016

“Muertos 27 milicianos libios 120 heridos en el inicio del asalto a Sirte”

L'estat Islàmic fa un intent desesperat per no perdre la zona del Líbia i ataca a la ciutat de Sirte amb nombroses baixes tot i causant ferits i morts civils i tropes del govern.

<http://www.lavanguardia.com/internacional/20160828/404241833639/muertos-27-milicianos-libios-120-heridos-en-el-inicio-del-asalto-a-sirte.html>

15/9/2016

“Ataque de Turquía a Siria en agosto causó la muerte de 24 civiles”

S'informa que el govern Turc va enviar tropes a Síria causant diverses baixes a les tropes del govern Sirià el mes passat.

<http://www.lavanguardia.com/internacional/20160915/41322151616/ataque-de-turquia-a-siria-en-agosto-causo-la-muerte-de-24-civiles-segun-hrw.html>

9. Conclusions

Abans de tot vull recordar la hipòtesi plantejada:

«L'estat Islàmic és un instrument per enriquir certes elits financeres i això és el que el manté viu.»

La hipòtesi conté dues afirmacions. Un cop finalitzat el treball les mantinc, però amb matisos.

Quant a la primera part de la hipòtesi, «L'estat Islàmic és un instrument per enriquir certes elits financeres», estic d'acord. Ha estat i és una font d'ingressos per a multinacionals i països. Però, no crec que facin allà els negocis per un tema «ideològic» sinó que el fan allà perquè és un mercat molt rendible ja que, en definitiva, vivim en un món regit pel capitalisme, on l'obtenció dels diners està per sobre de qualsevol altra cosa. I com va dir el gran Groucho Marx «vet aquí els meus principis, si no li agraden, en tinc uns altres».

La segona part crec que és bastant evident. Una organització que sobreviu econòmicament gràcies a l'alliberament de presoners, venda d'art i sobretot gràcies a la venda del petroli, ens mostra que depèn únicament de l'exterior, de certes companyies i estats que negocien amb ells. En referència als països, les monarquies del Golf Pèrsic (Qatar, Emirats i Aràbia Saudita) han finançat els primers anys a aquesta organització, també el govern Turc. I quant a empreses privades, no se sap quines són perquè solen ser empreses clandestines i del mercat negre, però, com ja he dit, giren al voltant de la compra il·legal d'obres d'art i de petroli.

Hi ha moltes teories que tenen sentit de ser-hi, però crec que falta informació i investigació per considerar-les com a certes, doncs recordem que encara s'està en guerra i quan s'està en guerra la informació sovint es transforma en contrainformació i es converteix en un joc de propaganda.

Deixant de banda la hipòtesi afirmada, m'han sorgit molts dubtes. És l'islamisme aplicable en una democràcia liberal? La propaganda s'ha convertit en una nova arma en les noves guerres? L'estat Islàmic com evolucionarà? En fi, sembla ser que quan més vols saber, més preguntes et sorgeixen i te n'adones que el teu coneixement és mínim. En canvi, és una motivació per seguir aprenent.

La part pràctica m'ha servit, no només per informar-me del que passava des de diferents diaris, sinó com cadascun deia i mostrava el seu parer. Per exemple, "La Vanguardia", feia un gran enfocament DE les accions que feia l'OTAN i mostrant una gran crítica a Rússia, més o menys el mateix amb "El País", tot i que és el diari que menys informació mostrava sobre el tema. I finalment, i el més curiós, era "Rusia Today," és un diari completament propagandístic del govern rus, és una exaltació de cada acció que fa a la zona i acusa sempre als altres països no aliats de Rússia de totes les accions criminals i, en canvi, sempre troben un justificant de les seves o simplement no les comenten. També tots els diaris, sense excepció, els seus títols solen ser molt impressionants o extraordinaris, d'aquí extrec que pretenen atreure als espectadors, però que moltes vegades menteixen i sembla que no estiguin per informar sinó per simplement vendre. Però bé, forma part del món que tenim, es ven més un títol sensacionalista de 20 caràcters que un llibre de l'estat Islàmic. I jo he de reconèixer que m'incloc, m'és més fàcil llegir *twits* que articles o llibres, però també he de dir que ho intento canviar en mi mateix.

Fer el treball m'ha sigut força senzill, potser perquè m'agrada el tema i no he tingut gaire problemes en posar-li cos. Tot i que gira entorn a un tema complex, al meu parer, com és la geopolítica que dificulta l'enteniment i sobretot enmig d'una guerra.

Vull acabar amb una "moralina" a mode de recomanació: Deixin els sentiments i els prejudicis de banda quan es parli de geopolítica, això es la *RealPolitik*.

He de considerar l'amabilitat i l'atenció que m'ha ofert el meu professor d'Història, Xavier Fenosa que, en part, m'ha ajudat a la realització d'aquest treball ja sigui en les diferents reunions, recomanacions, ajustos o documents que m'ha deixat.

He de dir que el treball, al ser enfocat en un tema recurrent, hi ha molts punts de vista i sense sentit perquè no s'ha treballat el tema a fons, estic segur que quan s'acabi la guerra, si és que s'acaba, sortiran moltes veritats amagades.

10. Bibliografia

10.1 Webgrafia

EverydayofSyriaCivilWar. *OLD*: Youtube. 15 d'agost del 2015.

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=TyHkSEs6dAM>

RT Amèrica. *Origins of ISIS*: Youtube. 5 de març del 2015.

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=BuYwc20zwxQ>

Anònim. *Abu bakr al-Baghdadi*: Viquipèdia. 14 de juny del 2014.

Disponible a: https://ca.wikipedia.org/wiki/Abu_Bakr_al-Baghdadi

Pérez, Jesús M. *El Origen del estado Islámico*: blogspost. 6 de setembre de 2014.

Disponible a: <https://guerrasposmodernas.com/2014/09/04/en-el-origen-del-estado-islamico/>

Google. *Google Maps of Irak*: Google maps. 15 de setembre de 2016.

Disponible a: <https://www.google.es/maps/@33.5158646,43.6111063,9z>

Anònim. *Al-Nusra Front*: Viquipèdia. 15 de Juliol del 2016.

Disponible a: https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Nusra_Front#Split_with_Islamic_State_of_Iraq

Peter Ridilla. *Islàmic State of Siria and Irak*: Youtube. 31 de enero de 2016.

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=EyY1Bgst07U>

Solís, Marco Antonio. *Falsas Promesas. Gran Bretanya y la lucha por la tierra santa*. Blogspost. 3 de enero de 2016. Disponible a: <http://www.semanariohispanico.com/2012/11/falsas-promesas-gran-bretana-y-la-lucha.html>

Anònim. *Primavera Àrab*: Enciclopèdia.cat. 25 de gener de 2013.

Disponible a: <http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-21402244.xml>

Tendencias21. *06 Visión Geopolítica: Las claves estrategicas del Estado Islámico*: Youtube. 21 de octubre de 2015. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=fySpVkjQ0WM>

Perez Ventura, Juan. *Estado Islámico el nuevo enemigo*: ElOrdenMundial. 25 de octubre de 2016.

Disponible a: <http://elordenmundial.com/2014/08/estado-islamico-el-nuevo-enemigo/>

Prensa Latina. *Terrorismo de la OTAN*: Contralinea. 23 de noviembre de 2015

Disponible a:

<http://www.contralinea.com.mx/archivo-revista/index.php/2015/10/23/terrorismo-de-la-otan-los-invasores-del-siglo-xxi/>

Anònim. *EEUU creó el estado Islámico*: RT en espanyol. 13 de juliol de 2016.

Disponible a: <https://actualidad.rt.com/actualidad/view/141159-eeuu-creo-estado-islamico>

Garrroum Pla, Gabriel. *El petroli engreixa els engranatges de l'EI*: Wallstreet.cat. 31 de juliol de 2016.

Disponible a: <http://wallstreet.cat/el-petroli-greixa-els-engranatges-de-lestat-islamic/>

Anònim. *España con nuevas misiones a Irak*: lainformación.com. 4 de novembre de 2016.

Disponible a:

http://www.lainformacion.com/espana/espana-inicia-2015-con-nuevas-misiones-en-irak-afganistan-turquia-y-baltico_eSDG9QKmvscSpUgdcX2oj6/

Basavilvazo, Guillermo. *¿Qué significa Daesh y porque se le asocia al EI?*: Excelsior.com. 2 de desembre de 2015. Disponible a: <http://www.excelsior.com.mx/global/2015/12/02/1061020>

Bramon, Dolors. *L'estat Islàmic no són Gihadistes, són terroristes, assassins*: ara.cat. 21 de setembre de 2014. Disponible a:

file:///C:/Users/PereSQ/Downloads/Dolors%20Bramon_L%E2%80%99Estat%20Isl%C3%A0mic%20no%20s%C3%B3n%20jihadistes.pdf

10. 2 Revistes

Arabia Saudi ante sus desafíos, Juliol/Septembre 2016, núm. 61. Espanya: La Vanguardia Dossier, 2016.

Els orígens del gihadisme, Desembre 2015, núm. 166. Catalunya: Sàpiens, 2015- 9.771695.201003.

El avispero sirio, Juliol/Septembre 2014, núm 52. Espanya: La Vanguardia Dossier, 2014.

Estado Islámico, Crónica del horror, 3 de maig de 2015, núm.2.014. Espanya: El País Semanal, 2015.